

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 37P/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119208676
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5119208676.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Silviou Tisovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa:

B. X., nar. XX. 3. XXXX

bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matka: M. X. U., nar. XX. 3. XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, V. a otec: M. D. X., nar. XX. 4. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, V., právne zastúpený JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátka so sídlom Kysucká cesta 3, Žilina, o zvýšenie výživného na mal. dieťa, takto

r o z h o d o l :

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. B. od X.X.XXXX:

- spotrebnou časťou výživného vo výške 225 € mesačne k rukám matky a
- sporiacou časťou výživného vo výške 25 € mesačne na osobitný účet maloletého zriadený matkou, vždy do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje.

II. Otec je p o v i n n ý uhradiť nedoplatok na zvýšenej spotrebnej časti výživného za obdobie od 1.9.2019 do 30.6.2020 spolu v sume 500 € do 31.8.2020 k rukám matky.

III. Týmto m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/47/2017 - 615 zo dňa 11.9.2017 v časti určenia výživného na mal. dieťa.

o d ô v o d n e n i e :

1) Návrhom doručeným súdu dňa 2. 8. 2019 sa matka domáhala zvýšenia spotrebnej zložky výživného na sumu 250 € mesačne a na zvýšenie sporiacej zložky výživného na 50 € mesačne počnúc mesiacom september 2019; neskôr žiadala zvýšiť sporiacu zložku na 125 € mesačne. Návrh odôvodnila svojím zdravotným stavom ako i zdravotným stavom maloletého a podstatným nárastom potrieb.

2) Otec s návrhom nesúhlasil, ale bol ochotný podieľať sa na zvýšených výdavkoch v primeranej miere. Na pojednávaní súhlasil so zvýšením výživného na sumu 250 € mesačne.

3) Kolízny opatrovník sa ostatného pojednávania nezúčastnil pre kolíziu pojednávania, ale súhlasil, aby sa konalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Priklonil sa k zvýšeniu výživného na sumu 250 €, z toho 30 € na sporenie.

4) Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa príjmov a výdavkov účastníkov konania a rozhodol podľa nasledovných ustanovení zákonov:

5) Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

6) Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine (ZR)

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

7) Podľa § 63 ods. 3 ZR, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

8) Podľa § 75 odsek 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9) Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

10) Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZR:

Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

11) Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je daná vecná legitímácia na zmenu výživného vzhľadom k tomu, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 21P/47/2017 - 615 zo dňa 11.9.2017. Výživné bolo určené v sume 200 € mesačne počnúc septembrom 2017, z toho 175 € ako spotrebná časť výživného a 25 € ako sporiaca časť výživného. V tom čase matka poberala invalidný dôchodok v sume 126 € a príspevok rozvedenej manželky v sume 70 € mesačne. Otec mal čistý mesačný príjem 1.200 € mesačne a matke hradil uvedený príspevok. Maloletý bol na prvom stupni základnej školy.

12) Odvtedy došlo k zmene pomerov na strane mal. dieťaťa, ktoré prirodzene vyrástlo a nastúpilo na vyšší stupeň školskej dochádzky a došlo aj k zvýšeniu príjmu otca. Tým boli splnené vecné podmienky pre zmenu doterajšej úpravy výživného.

13) Súd v prvom rade zdôrazňuje, že za najdôležitejší parameter pre určenie výživného považuje bežný príjem a majetkové pomery povinnej osoby s tým, že tento reálny stav konfrontuje s potenciálom povinného rodiča. Výživné je totiž určené povinnému rodičovi na základe jeho možností a schopností. Je síce zrejmé, že deti majú zdieľať životnú úroveň oboch rodičov, avšak samotná okolnosť, že rodič, ktorému je dieťa zverené, má vyšší životný štandard alebo vyšší príjem, neznamená, že to povinného rodiča zbavuje zodpovednosti a znižuje rozsah jeho vyživovacej povinnosti. Vyšší príjem môže byť (a

spravidla býva) totiž výsledkom lepšieho vzdelania, zvýšenej snahy pracovať alebo i pracovať na sebe samom (viac pracovných aktivít a nadčasov, služobný postup na základe predchádzajúcich dobrých výsledkov, neustále vzdelávanie a pod.). Preto by bolo nespravodlivé a demotivujúce, ak by snaha a zvýšené úsilie jedného rodiča bola dôvodom na zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti druhého rodiča (najmä ak tento osobnú snahu nevyvíja). Okrem toho rodič, ktorému je dieťa zverené, sa o dieťa aj osobne stará a zabezpečuje mu bytové potreby, čím si vyživovaciu povinnosť už plní naturálnym spôsobom. V neposlednom rade je úplne bežné, že takýto rodič, ak má lepšie pomery, deťom dopraje vyšší štandard bez ohľadu na to, aké výživné druhý rodič platí. V našej spoločnosti dokonca deväťdesiat percent rodičov je ochotných sa uskromniť, aby mohli splniť potreby svojich detí.

14) Uvedený názor platí aj naopak; ak rodič, ktorému je dieťa zverené, má nižší životný štandard, neznamená to, že by životný štandard detí nemohol byť zlepšený práve z výživného povinného rodiča, ktorému to pomery dovoľujú. Zároveň však výživné oprávnených detí nemá byť určené ani použité na plnenie potrieb iných osôb, a to ani rodiča, ktorý sa o deti osobne stará; tento nemôže na výživnom mal. detí parazitovať.

15) S poukazom na uvedené súd teda konštatuje, že pomery oprávneného rodiča, do rúk ktorého sa výživné platí, sú pri určovaní vyživovacej povinnosti sekundárne a nie je potrebné ich dokazovať v takom rozsahu ako príjem a majetkové pomery rodiča povinného na platenie výživného. Súd preto pri rodičoch, ktorí sa o deti starajú, zisťuje len ich bežný príjem a základné majetkové pomery, či majú ďalšie vyživovacie povinnosti, avšak podrobné dokazovanie už ďalej nevykonáva.

16) Ďalším parametrom pre určenie výživného, ktorý súd pri určovaní výživného skúma, sú potreby mal. detí. V tejto súvislosti súd vyslovuje názor, že v rámci dokazovania považuje za hospodárne a účelné skúmať len tú okolnosť, či ide o dieťa v štandardnej sociálnej skupine alebo naopak, či dieťa pochádza z nadštandardnej sociálnej vrstvy alebo žije v chudobných pomeroch (subštandard). Uvedené súd vyhodnotí podľa pomerov zistených u rodičov. Súd nepovažuje za hospodárne, účelné ani potrebné dokazovať výdavky mal. detí nad uvedený rozsah, nakoľko presnosť dokazovania je i tak relatívna, a to z nasledovných dôvodov:

17) Na základe vlastnej praxe súd zistil, že aj keď každé dieťa je iné a má iné potreby, vo všeobecnosti sú ich potreby - v určitom veku a v sociálnej skupine - v celkovom vyčíslení približne rovnaké, rozdiely sú často len v jednotlivých položkách. Výnimku tvoria situácie, ak mal. deti majú výrazne zhoršený zdravotný stav, prípadne, ak sú veľmi talentované a venujú sa nejakej nákladnej športovej či umeleckej činnosti; v takom prípade je nutné podrobnejšie skúmanie, ktoré výdavky sú nevyhnutné na vynaloženie, prípadne zodpovedať otázku, či si dieťa vzhľadom na pomery rodičov môže takúto nákladnú činnosť dovoliť. V ostatných prípadoch pokiaľ niektoré dieťa má napr. vyššie nároky na stravu, je možné uvedený zvýšený náklad kompenzovať zníženými výdavkami na iné položky, ako sú napr. ošatenie, záujmy, kultúra a podobne. Veľmi veľa detí má dnes oslabenú imunitu, trpí alergiami, takže ide už o bežný zdravotný stav. Ďalšie výdavky na zdravotnú starostlivosť variujú, či už je to zubný strojček, okuliare, apod., a aj v týchto prípadoch je nutné potreby dieťaťa uhradiť len v primeranej výške, podľa pomerov rodičov. Podobne je tomu pri záujmovej, vzdelávacej a rekreačnej činnosti. V konečnom dôsledku aj oprávnené potreby dieťaťa môžu byť uspokojené len do takej miery a v takej kvalite, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov, tie isté potreby dieťaťa môžu byť uspokojované v rôznych štandardoch (tričko sa dá kúpiť za 5 €, ale aj za 50 €), aj v niektorých prípadoch sa môže stať, ak nejde o nevyhnutnú potrebu, že sa neuspokojí vôbec.

18) V poslednom období sa tak dokazovanie pri určení výživného začína podobať podrobnej vyšetrovacej činnosti závažného trestného činu. Súd je v rámci svojej praxe konfrontovaný s predkladaním dôkazov (pokladničných dokladov) už aj o tých najbežnejších potrebách dieťaťa ako je strava, ošatenie, hygiena. Relevantnosť týchto dôkazov je limitovaná tým, že nedokazujú samy osebe, či boli použité priamo na potreby mal. dieťaťa a neboli povedzme použité pre iného člena domácnosti. Rovnako je často možné namietat' ich účelnosť a primeranosť; ak životnej úrovni dieťaťa nezodpovedajú, súd ich i tak nemôže akceptovať. Často sa tiež stáva, že povinný rodič pred skončením konania alebo rozhodnutím vo veci platí len nevyhnutné výživné, alebo dokonca neplatí výživné vôbec, a teda druhý rodič môže plniť potreby maloletých detí len v obmedzenom rozsahu, teda nie v takej miere, ktorá zodpovedá oprávneným potrebám dieťaťa. V takých prípadoch teda rodič veci zakúpi, avšak reálne nemôže preukázať vyššie výdavky, pretože ich nedokázal vynaložiť; ak by len na takomto základe bolo

určené výživné súdom, bolo by to nespravodlivé tak voči rodičovi, ktorý supluje vyživovaciu povinnosť druhého rodiča, ako aj voči dieťaťu samotnému. Súd teda nemôže určovať výživné len na základe predložených dôkazov, musí vychádzať z vlastnej praxe a svoje úvahy o oprávnených výdavkoch dieťaťa korigovať tak, aby zodpovedali sociálnym pomeroch účastníkov konania.

19) Súd má za to, že podrobné skúmanie nezodpovedá účelovému výkladu ustanovení § 62 Zákona o rodine, ktoré ohľadne potrieb mal. dieťaťa ustanovuje len to, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Preto ohľadne výdavkov dieťaťa súd považuje za hospodárne a účelné vykonávať dokazovanie len do takej miery, či sa životná úroveň dieťaťa a jeho rodičov výrazne vymykajú zo všeobecného priemeru spoločnosti alebo nie.

20) Súd tiež poukazuje na inú stránku veci, ktorá sa týka situácie na súdoch a v spoločnosti všeobecne. V súčasnosti vládne spoločenský trend, že sa mimo manželstva rodí jedna tretina všetkých novorodencov a každé druhé manželstvo sa rozvádza. Tým pádom sa rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností začína týkať štatisticky takého významného počtu mal. detí, že je nutné prijať určitý úzus a štandard pri určovaní výživného z hľadiska rozhodovacej činnosti tak, aby neboli príliš veľké rozhodovacie odlišnosti od sudcu k sudcovi a zároveň, aby pri takom počte vecí na rozhodnutie konanie netrvalo neprimerane dlho. Je zrejmé, že podrobné dokazovanie zbytočne predlžuje konanie a s ohľadom na už vyššie uvedené, výsledky dokazovania nemusia zodpovedať reálnemu stavu, potrebám detí. Súčasne súd je názoru, že základným pilierom spravodlivosti je predvídanie práva (súdneho rozhodnutia), a preto za podobných okolností by výživné malo byť určené rovnako. Bohužiaľ zákonodarca na uvedené spoločenskú potrebu zatiaľ nereflektoval a všeobecnú normu v tomto smere nevydal, ako je to napr. pri živnostníkoch, ktorí sú nad určitý príjem a podľa jeho výšky (bez ohľadu na zisk) povinní platiť odvody do sociálnych fondov. Preto aj vo veci konajúca sudkyňa pristúpila k určovaniu výživného v podstate tabuľkovým systémom, podľa príjmu povinného rodiča, počtu vyživovacích povinností; ide o základné činitele ovplyvňujúce výšku výživného. Ďalej súd prihliada ku skutočnosti, či povinná osoba vlastní nehnuteľnosť na bývanie. Súd je totiž názoru, že je rozdiel medzi rodičom, ktorý už vlastní nehnuteľnosť vhodnú na bývanie a ktorý súčasne nie je zaťažený úverom na jej obstaranie, a rodičom, ktorý si na zabezpečenie bývania úver vzial musel. Takýto majetok vplyva na možnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť, keďže ho odbreňuje od podstatného výdavku. Ide teda tiež o podstatnú okolnosť.

Prijmové, sociálne a majetkové pomery otca

21) V prvom rade súd pri určovaní výživného vychádzal z príjmových a majetkových pomerov otca. Tento je zamestnaný v stavebníctve s tým, že práce vykonáva najmä v Bratislave. Z tohto zamestnania dosiahol priemernú čistú mzdu 1.489 € za obdobie 5/2017-12/2019 a 1.515 € za obdobie 1 - 4/2020, pričom poberal aj cestovné náhrady v priemernej výške 200 €. Z cestovných náhrad si otec hradí len stravovanie, ubytovanie má zabezpečené prostredníctvom zamestnávateľa.

22) Otec žije v spoločnom dome a domácnosti so svojou manželkou, ktorá je dôchodkyňa, pričom vlastní ešte v podielovom spoluvlastníctve trojizbový byt (v 3-inách), kde má právo doživotného bývania jeho matka. Nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu.

23) Pre úplnosť súd dodáva, že zamietol návrh matky na zisťovanie príjmu otcovej manželky, nakoľko otec netvrdil, že by si táto má voči nemu uplatňovala vyživovaciu povinnosť; manželka otca sa podieľa na nákladoch v spoločnej nehnuteľnosti v rovnakej miere ako otec. Súd má za to, že by zisťovaním príjmu manželky otca presiahol mieru, do akej môže zisťovať skutočný stav vecí a neprimerane zasiahol do práv tretej osoby, ktorá nie je účastníkom konania v tejto veci. Túto okolnosť by však súd zisťoval/preskúmal, ak by otec tvrdil, že jeho manželka nemá dostatočný príjem a musí ju vyživovať.

Oprávnené výdavky maloletého dieťaťa

24) Pri určovaní výživného súd tiež prihliadol k nákladom maloletého, ktorý nastúpil na druhý stupeň základnej školy v septembri 2019. Maloletý trpí neurologickými ťažkosťami, myofasciálnym bolestivým syndrómom a únavovým syndrómom ako aj hyperventiláciou, má poruchu statodynamiky pohybového aparátu, trpí nadváhou. Maloletý preto musí absolvovať rehabilitácie.

Príjmové, sociálne a majetkové pomery matky

25) Ďalej súd prihliadol k pomerom matky, ktorá nepracuje, je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 147 €, resp. 151 € od januára 2020. Matka je však dobrovoľne poistená v Sociálnej poisťovni vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a poistenia v nezamestnanosti, pričom do apríla 2019 hradila poistné z vymeriavacieho základu 1.000 € a následne zo sumy 1.800 €. Výška odvodov činila mesačne priemerne na nemocenské poistenie 44 €, neskôr 66 €, na poistenie v nezamestnanosti 44 €, neskôr 66 €, na dôchodkové poistenie 288 €, neskôr 431 €. Matka z dôvodu práceneschopnosti poberala nemocenské dávky za obdobie 5/2018 - 4/2019 vo výške 510 € mesačne a od januára 2020 poberá nemocenské dávky v priemernej výške 904 €. Od júna 2019 do decembra 2019 poberala zas ošetrovné v sume 183 € mesačne. Je nutné v tejto súvislosti podotknúť, že matka od mája 2018 do apríla 2019 a následne od januára 2020 nebola povinná platiť vyššie uvedené odvody do poistných fondov. Matka nevládni žiaden majetok, býva v nehnuteľnosti, ktorá patrí jej synovi - podnikateľovi. Podľa tvrdenia matky tento jej pomáha s platením odvodov, ako aj starostlivosťou o maloletého.

Určenie výživného (vyhodnotenie zisteného skutkového stavu)

26) Od posledného určenia výživného do obdobia, odkedy súd výživné zvyšuje, uplynuli iba dva roky. Maloletý za toto obdobie primerane vyrástol, začal navštevovať vyšší stupeň základnej školy, a tým sa čiastočne zvýšili jeho potreby. Súčasne u otca došlo k zvýšeniu príjmu. Je teda dôvod na zvýšenie výživného.

27) Pri zvýšení výživného súd vychádzal najmä z dosahovaných príjmových pomerov otca, ktoré predstavovali 1.500 € mesačne. Aj keď k príjmu dostáva cestovné náhrady, súd prihliadol k tomu, že cenová úroveň stravovania je v Bratislave vyššia (obedné menu 10 €). Otec na cestách trávi viac ako 20 pracovných dní a je teda zrejme, že uvedené cestovné náhrady aj skutočne na zvýšené výdavky spotrebuje. Preto v danej veci súd k cestovným náhradám neprihliadal, pretože v konečnom dôsledku nezlepšujú príjmové pomery otca..

28) Za primerané pri jednej vyživovacej povinnosti možno považovať rozsah vyživovacej povinnosti vo výške min. 15 až 20 % z čistého mesačného príjmu (z 1 500 €), teda 225 až 300 € mesačne, v danej veci súd vzhľadom na existujúce záväzky otca a vek dieťaťa ustálil rozsah 16,67 %, teda sumu 250 €. Vzhľadom k tomu, že k zvyšovaniu výživného dochádza len po krátkom období, avšak maloletý má zvýšené náklady spojené so zdravotným stavom, za primerané sa javí zvýšenie spotrebnej časti výživného o 50 € mesačne, teda na sumu 225 €. Tiež je nutné spomenúť, že matka nie je odkázanou osobou, v tomto roku poberá príjem, ktorý presahuje aj priemernú mzdu u pracujúcich zamestnancov, môže sa teda aj ona podieľať na zvýšených výdavkoch maloletého. Čo sa týka rehabilitácií, lekári výslovne neindikujú nutnosť ich absolvovania v súkromných zariadeniach, skôr konštatujú, že ich osobne preferuje matka. Súd má za to, že rehabilitácia mimo verejného sektora zdravotníctva nie je ničím odôvodnená, a potreby dieťaťa je nutné prispôbiť súdom určenému výživnému.

29) Vzhľadom k tomu, že celkové výživné 250 € dosahuje podľa názoru súdu maximálnu výšku, ktorú má/môže aktuálne otec platiť, nezostal priestor na zvýšenie sporiacej časti výživného. Zároveň však súd podčiarkuje, že majetkové pomery otca sa ničím nevymykajú z bežného priemeru. Je podielovým spoluvlastníkom dvoch nehnuteľností, v jednej býva on s manželkou a v druhej jeho matka, pričom ešte napriek svojmu veku je platiteľom úverov vzatých na bývanie (v pôvodnej výške 46 tisíc eur s mesačnou splátkou 615 €) a tieto záväzky zdieľa so svojou manželkou. Nevlastní teda nehnuteľnosti, ktoré by ďalej mohol investične využívať (prenajímať, prípadne predať, keďže byt, ktorý vlastní obýva jeho matka). Nemá teda aktuálne možnosti zlepšiť si finančnú situáciu.

30) K argumentom matky súd uvádza, že od prvého určenia výživného došlo k nárastu príjmu otca o jednu tretinu (z 1.130 € na 1.500 €), ale výživné vzrástlo týmto rozhodnutím už o 56 percent (z pôvodných 160 € na 250 €). Otec vzhľadom na svoj vek a náročnosť práce v stavebníctve na týždňových pracovných cestách má právo na oddych počas víkendov a nie je možné od neho spravodlivo požadovať dopĺňovanie príjmu formou brigád, len aby sa naplnili neprimerané požiadavky matky na výživné. Nie je tiež ničím odôvodnené ani bežné, aby pri vyššie opísaných pomeroch rodičov mal maloletý pri dosiahnutí plnoletosti disponovať nasporeným majetkom vo výške 10 tisíc eur.

31) Zároveň súd nemohol prihliadnuť k tomu, že otec sa s maloletým nestretáva pravidelne, pretože je to spôsobené narušeným vzťahmi medzi rodičmi, ktorú okolnosť z veľkej miery ovplyvňuje psychické ochorenie matky. Otec totiž subjektívne prejavuje záujem o stretávanie sa s dieťaťom, aj je ochotný poskytovať vecné plnenia nad rámec výživného a za bežných okolností by sa tak aj dialo.

32) Zvýšené výživné súd otca zavial hradiť od septembra 2019, v ktorom mesiaci maloletý nastúpil na druhý stupeň základnej školy, pretože išlo o podstatnú zmenu pomerov a zvýšenie výdavkov na jeho strane.

33) Pre úplnosť súd dodáva, že v poručenských veciach nie je viazaný návrhom účastníkov, ktorí i tak v priebehu konania často svoje návrhy v petite menia bez ďalšieho (rozhodnutia o zmene návrhu), preto výrok o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti považoval za nadbytočný.

Nedoplatok na zvýšenom výživnom

34) Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

35) Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

36) Nakoľko otec nad rámec dosiať určeného výživného neprispieval, za zročné obdobie od 1. 9. 2019 do 30. 6. 2020 mu vznikol nedoplatok v sume 500 € (50 € za desať zročných mesiacov). Keďže rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného sú predbežne vykonateľné (bez ohľadu na podané odvolanie), súd uložil otcovi uvedené uhradiť jednorazovo do 31. 8. 2020. Súd dopĺňa, že podľa citovaného ustanovenia splátky je možné povoliť len pokiaľ ide o opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, pričom v tomto prípade ide o zameškané výživné, ktorého zročnosť už nastala. Doba na plnenie je vzhľadom na majetkové pomery otca opísané vyššie primeraná.

37) Výživné sa uhradza k rukám matky, dokým maloleté dieťa nenadobudne plnoletosť.

38) Keďže rozhodnutím súdu došlo v súlade s ust. § 231 CSP k zmene ostatného rozsudku o určení výživného, súd túto skutočnosť uviedol vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie je potrebné podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní je potrebné uviesť:

- všeobecné náležitosti podania (§ 127 ods. 1 a 2 CSP), t. j.:

ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania

- proti ktorému rozhodnutiu smeruje,

- v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda; rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania,

- z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a

- čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- neboli splnené procesné podmienky,

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, alebo
- súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.